

P.Z.E. br. 676/3

HRVATSKI SABOR

Goran Aleksić, saborski zastupnik

U Zagrebu, 4. prosinca 2019.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Amandmani na Konačni prijedlog ovršnog zakona, P.Z.E. br. 676

Na temelju članka 196. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora (NN 81/13) podnosim amandmane na **Konačni prijedlog ovršnog zakona, P.Z.E. br. 676:**

AMANDMAN 1

Na članak 18.

U članku 18. dodaje se stavak 7. koji glasi:

„(7) Odvjetničke troškove u postupku ovrhe prije pokretanja sudske parnice snosi ovrhovoditelj, ukoliko je angažirao odvjetnika za pokretanje ovrhe u svojstvu opunomoćenika, i to samo ako je ovrhovoditelj pravna osoba s godišnjim prihodom većim od 3 milijuna kuna.“

Obrazloženje:

Pokretanje ovrhe jest jednostavan proceduralni posao, za koji nije potrebna kreativna energija, pa čak niti nekakvo specijalno znanje, i zbog toga valja zabraniti naplatu toga troška ovršeniku, ako je ovrhovoditelj pravna osoba koja ima promet veći od tri milijuna kuna, što znači da bi takva pravna osoba trebala biti u mogućnosti samostalno pokretati ovrhu. To se ne odnosi na eventualni sudski postupak koji kasnije netko pokrene, jer parnični postupak ima svoja pravila, u koja se Ovršnim zakonom ne smije zadirati.

AMANDMAN 2

Na članak 31.

U članku 31. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase:

„(6) Zatezna kamata u ovršnome postupku u kojemu je ovršenik potrošač prestaje teći tada kada dosegne visinu glavnice. Ova odredba primjenjuje se na postupke u tijeku, na način da se zatezna kamata koja je već eventualno naplaćena iznad visine glavnice prestaje naplaćivati, a onaj dio zatezne kamate koji je naplaćen, a već je prešao visinu glavnice odbija se od preostale glavnice na dan stupanja na snagu ovoga zakona te se preostala glavnica nastavlja naplaćivati bez naplate zateznih kamata.“

(7) Izuzetno od odredaba o redosljedu naplate dospjelog duga propisanih Zakonom o obveznim odnosima, zatezne kamate na dospjela dugovanja potrošača naplaćuju se tek nakon naplate glavnice te se nakon svake naplate glavnice zatezna kamata počinje obračunavati na novu umanjenu glavnice od dana kada je ona umanjena za naplaćeni dio glavnice.

Obrazloženje:

Takvim načinom naplate zateznih kamata potrošačima omogućilo bi se postupno smanjivanje dugova potrošača na brži i efikasniji način. Potrošački dugovi čine glavninu dugova u Republici Hrvatskoj, i zaštita potrošača na takav način dosegla bi potreban nivo zaštite potrošača kakav je potpuno u skladu s pravom EU-a. Napominjem da je na predloženi stavak 6. Sud EU već dao mišljenje da takav način obračuna zateznih kamata nije suprotan pravu EU. Stavak 7. već je prije podržan od strane Hrvatske odvjetničke komore, pa ima podršku strukovne odvjetničke organizacije te je očigledno da takav način utvrđivanja dugovanja odgovara i odvjetničkoj struci.

AMANDMAN 3

Na članak 80.

U članku 80. dodaje se stavak 2. koji glasi:

(2) Na prijedlog ovršenika sud mora odgoditi ovrhu nekretnine ako ovršna javnobilježnička isprava potječe iz ugovora koji je zaključio potrošač te je ovisno o raspoloživim dokazima vjerojatna ništetnost jedne ili više ugovornih odredbi, a potrošač je već pokrenuo sudski postupak za utvrđenje ništetnosti i restituciju ili ima namjeru pokrenuti sudski postupak za utvrđenje ništetnosti i restituciju u roku od 30 dana nakon dostavljanja prijedloga za odgodu ovrhe nekretnine na sud, a odgoda ovrhe u tome slučaju mora trajati najmanje do pravomoćnog utvrđenja na temelju sudskoga postupka koji je pokrenut.

Obrazloženje:

Takva odredba temelji se prije svega na presudi Suda EU C-407/18 kojom se zabranjuje ovrha nekretnine, ako je temelj za ovrhu ugovor s nepoštenim ugovornim odredbama te se time sprječava nenadoknativa šteta. Prijedlog Vlade RH iz članka 70. stavka 1. točke 11. nije potpuno u skladu s presudom Suda EU C-407/18 koja nedvojbeno i decidirano upućuje na obvezujuću odgodu ovrhe nekretnine ako je ugovor nepošten, citiram paragraf 62 presude C-407/18:

„62 Naime, budući da sud koji odlučuje o prijedlogu za ovrhu nema mogućnost ovrhu odgoditi zbog toga što ugovor o hipotekarnom kreditu sadržava nepoštenu odredbu, vjerojatno je da će pljenidba nekretnine osigurane hipotekom biti dovršena prije nego što sud koji odlučuje o meritumu donese odluku kojom se eventualno utvrđuje ništetnost te odredbe s obzirom na njezinu nepoštenost, a time i ovršnog postupka. U tim uvjetima, čak i kad bi takva odluka o meritumu bila donesena u korist dotičnog potrošača, on bi time ostvarivao samo zaštitu *a posteriori* u vidu novčane naknade štete, pa bi takva zaštita bila nepotpuna i nedovoljna, tim više ako bi se pljenidba nekretnine odnosila na stan potrošača i njegove obitelji, koji bi tada bio konačno izgubljen. Takva *a posteriori* zaštita stoga ne predstavlja ni odgovarajuće ni učinkovito sredstvo da se prekine s korištenjem nepoštene odredbe suprotno cilju iz članka 7. stavka 1. Direktive 93/13 (vidjeti u tom smislu rješenje od 14. studenoga 2013., Banco Popular Español i Banco de Valencia, C-537/12 i C-116/13, EU:C:2013:759, t. 56. i 57. te navedena sudska praksa).“

**Zastupnik
Goran Aleksić**

